

ወደ ክብር - በዝቅታ

ከጥቂት ሳምንታት በፊት ስለመጸሐፍ ቅዱስ ለመወያየት ዘወትር አርብ በምንገናኝበት ሕብረት አንድ እህታችን እንድንወያይ “በረት/ግርግም” የሚል ርዕስ ይዛልን መጥታ ነበር። ይህ ርዕስ በረት/ግርግምን ከዚህ ቀደም እኔም ሆነኩ ምናልባት ካልተሳሳትኩም በዛን ቀን በህብረቱ ላይ የተገኘውን ከዚህ በፊት ሰምተን የምናውቀውን ታሪክ አስተውለነው በማናውቀው መንገድ እንድንረዳው ረድታናለች። እኔም ይህ አተያይ ለሌሎችም ይጠቅም እንደሆነ በሚል ፈቃዱን በመጠየቅ ወደ ጽሁፍ በመቀየር እንደሚከተለው አቅርቤዋለው። በዕለቱ ውይይቱን ስንጀምር እያንዳንዳችን አለን ብለን ስለምናስበው ደረጃ(Standard) እንድናስብ ስትጠይቀን ቀድሞ ወደ አእምሮዬ ወደ መጣው እና እራሴን እንድታዘብ ባደረገኝ የራሴው ገጠመኝ በማካፈል እጀምራለሁ።

በአንድ አጋጣሚ ለሥራ ጉዳይ ከጓደኛዬ ጋር በሀገራችን ከሚገኙት ወደ አንዱ ከተማ ጉዞ ጀምረናል። መንገዳችንን ማልደን በመጀመራችን ቁርስ ለመብላት ጊዜ አልነበረንም እና ከተማው ስንደርስ ምግብ ለመብላት ተነጋግረናል። ከዛ በፊት ቡና ለመጠጣት ለአጭር ጊዜ ቆመን በነበርበት ትንሽ ከተማ በአጋጣሚ መንገዳችን ወደ አንድ አቅጣጫ ከሆነ እና ቦታ ካለን እንድንሸገው ጠይቆን ተስማምተን አብሮን ከመጣው ወጣት ጋር ጉዟችንን ቀጠልን። ልጁ ጨዋታ አዋቂ የሚሉት ዓይነት በመሆኑ ለመግባባት ጊዜም አልፈጀበት። ጥርሳችንን ሳያስከድነን መንገዳችንን በጨዋታ እያዋዛልን በሰላም ያሰብንበት ከተማ ደረስን። በጭውውታችን መካከል ሀገሩን “ከእግር እስከ ራሱ” እንደሚያውቀው ነገሩን ስለነበረ በእሱ ምርጫ እና መሪነት የከተማው ነዋሪ ምግቡን “በእናት እጅ” የተሠራ በማለት ወደሚመሰክርለት ምግብ ቤት ወሰደን። የምግብ ቤቱ በር ላይ ስንደርስ ግን እኔና ወዳጄ ፈጽሞ ያልጠበቅነው ዓይነት ቤት ሆነብን።

በእርግጥ ወጣቱ እንዳለው ቤቱ በደንበኞች ተጥለቅልቋል። ከፊታችን ቀደም ብሎ በመግባት ቦታ ማፈላለግም ጀምሯል። ነገር ግን እኔና ወዳጄ “ደረጃችንን” የሚመጥን ሆኖ ስላላገኘነው ልጁን አመስግነን ደረጃችንን “ይመጥናል” ብለን የምናስበውን ቤት ፍለጋ መንገዳችንን ቀጠልን።

አብዛኞቻችን ክብራችንን ለመጠበቅ ራሳችን ባወጣነው መመዘኛ መሠረት ነገሮችን እንገመግማለን፤ እንመርጣለን ከዛም በመነሳት ለራሳችንም ይሁን ለሌላው እንደየ ደረጃው እንመድባለን። “ይህ ምግብ ቤት የኔ ደረጃ አይደለም”፤ “ይህ ሰፈር ለእኔ አይመጥንም” በማለት በአጠቃላይ የእኛን መመዘኛ የማያሟላ የመሰለንን ነገር በሙሉ “አይመጥነኝም” እንላለን። በእነዚህ የማይታዩ የደረጃ ስንሰለቶች “በክብራችን” ዙሪያ አጥር እንገነባለን። መመዘኛዎቻችንንም እንደ ጥሩ ትጥቅ በመልበስ ራሳችንን “ዝቅተኛ፣ ቆሻሻ ወይም ተራ” ከምንላቸው ነገሮች እንጠብቃለን።

እስኪ ትኩረታችንን ከገነባነው የክብር ዓለም ወደ እኛኑ ለማዳን ስለመጣው ክርስቶስ እንመልሰው። የእግዚአብሔር አንድያ ልጅ ተወለደው በቤተ መንግሥት፣ በቤተ መቅደስ አልያም በንጹህ የእንግዳ ማረፊያ ክፍል ሳይሆን በእንስሳት መኖር፣ በአቧራ፣ በጭድና ጥሩ ባልሆነ ጠረን በተሞላ በረት/ግርግም ውስጥ ነበር!። ሊታደገን የመጣው ጌታ እኛ ክብራችን አስጨንቆን ራሳችንን ከፍ ስናደርግ እርሱ ግን ይህንን ቦታ ሊመርጥ ወደደ። በአባቱ ቀኝ የሚቀመጠው እና ዓለም ለእግሩ መረገጫ የሆነችው እርሱ (መዝሙረ ዳዊት 110:1) ሄሮድስን ከዙፋኑ አውርዶ፣ የሮምን መንግሥት በአንድ ቃል አጥፍቶ በራሷ በሮም ከተማ ወይም የሃይማኖት ማዕከል የሆነችውን ኢየሩሳሌምን አልያም የእውቀት መዲና ከነበረችው አቴና መወለድ ቢችልም እርሱ ግን ናዝሬትን መረጠ ።

የቡና ምዝገባ ቅጽ

ናትናኤል “ከናዝሬት መልካም ነገር ሊወጣ ይችላልን?” (ዮሐንስ 1:46) ብሎ መጠየቁን ስናነብ ናዝሬት የተናቀችና የማትታወቅ ቦታ እንደነበረች ለመረዳት አያዳግትም። ሉቃስም የት እንደምትገኝ ግር እንዳይለን ለመንገር በሚመስል ሁኔታ “በስድስተኛውም ወር መልአኩ ገብርኤል ናዝሬት ወደምትባል ወደ ገሊላ ከተማ.... (ሉቃ 1:26)” በማለት በየት አውራጃ እንደምትገኝ ጭምር ጽፎልናል። ክርስቶስ በወቅቱ ከነበሩ ልዕልቶች መካከል ከአንዷ መወለድንም አልመረጠም፤ በምትኩ ማርያም ከምትባል ማህበራዊ ዝና የሌላትንና ለአናጺ ከታጨች ድንግል ወጣትን መረጠ።

ስንቶቻችን ስለ በረት/ግርግም (በተለይ ከተማ ውስጥ የምንኖር) አስባለን እናውቃለን? በእርግጥ የልደት በዓል በሚከበረበት ሰዎች በተለያዩ ካርዶች እንዲሁም ትንንሽ ሞዴሎች ላይ በብርሃን ተንቆጥቁጦ በየገበያ ማዕከሎቹ እና በመንገዳችን ላይ መመልከት የተለመደ ነው። በዓሉ በተለይ በምዕራቡ ዓለም (በአብዛኛው ስለክርስቶስ ባይሆንም) በደመቀ እና ልዩ ስሜት በሚፈጥር መልኩ ስለሚከበር በመብራት ተንቆጥቁጦ ስናየው በረትነቱን/ግርግምነቱን የሚያስረሳን ይመስለኛል።

በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን የነበሩ ግርግም/በረቶች በግሪኩ phatnē (ሉቃስ 2:7) የሚል ስያሜ ያለው ሲሆን አብዛኛውን ጊዜ ከድንጋይ ተፈልፍሎ የሚሠራ የእንስሳት መመገቢያ የሆነ በቤቶች የታችኛው ክፍል የሚገኝ ቦታ ሆኖ አገልግሎቱም ለማሳረፍ/ለማስቀመጥ ቦታ ለታጣላቸውን (ሠውም ይሁን እቃ) የከብቶች እዳሪ ሽታ ያለው፤ በአባራ የተሞላ በረት ያነሰ የእንስሳት መጠለያ ቦታ ነበር። የዚህን ቦታ ደረጃ ለመረዳት በዚያን ዘመንን ሁኔታ ትተን እንኳን በሀገራችን በአንዳንድ ገጠር አካባቢ የሚገኙ በዋናው የመኖሪያ ጎጆ ውስጥ አብረው ከሚሰሩ በረቶች ጋር እንኳን ብናወዳድረው “ከእንሶቹ በፊት የሚሞተው” ተብሎ የሚነገርለት ከእንሶቹ ጋር በአንድ ጣራ የሚኖርው ብርቱ ገበሬ እንኳን በእንሶቹ ስፍራ ልጆቹን አያስተኛም፤ የሆነ አንድ የሚለያቸው መስመር አለና።

አስገራሚው እውነት ይህ ነው፡- ክርስቶስ የአምላክነት ክብሩ ግድ ሳይለው እኛ እንኳን አይደለም ለመወለድ ለሰዓታት ልንቆይበት በማንፈቅደው ቦታ የተወለደበት ዋና ዓላማ ልንፈቀፍቀው ባለመቻላችን የእግዚያብሔርን ክብር እንዲጎድለን ካደረገን ኃጢአታችንን (ኢሳያስ 64:6፣ ሮሜ 3:23) ስለ እኛ በመስቀል ሞት በደሙ ነጻ ሊያወጣን መሆኑ ነው። ይህ በበረት/ግርግም የመወለድ እውነታ እኛ ወደ ክብሩ እንገባ ዘንድ አምላክ ሆኖ ሳለ እኛ የናቅነው ቦታ ድረስ ዝቅ በማለት ፍቅሩን ያሳየበት ምልክት ነው።

ክርስቶስ ኢየሱስ በቤተ መንግሥት ተወልዶ ቢሆን ኖሮ ዜናው የመንግሥት ሚስጥር ይሆን ነበር። የንጉሡን መወለድ በመጀመሪያ ለማየት የሚፈቀድላቸው ታላላቅ ባለሥልጣናትና “ለሚገባቸው” ብቻ በሆነው ነበር። ስለተወለደው ንጉሥ የምስራች የተነገረው ግን በማህበራዊ ደረጃቸው ዝቅተኛና በሃይማኖት ሕግ “ያልነጹ” ወደ ቤተመንግስት ያለፍቃድ መግባት ለማይችሉ እረኞች ነበር። ወደ በረት/ግርግም ለመግባት ይህ ነው የሚባል ገደብ የሌለበት ስፍራ ነበርና እረኞች እንኳን ተቀባይነት አገኙ።

የልደቱ ዜና ከነገሥታት ይልቅ ለትሁት መንጋ ጠባቂዎች መነገሩ በአጋጣሚ አይመስልም። “በዚያም አገር መንጋቸውን በሌሊት ሲጠብቁ በሜዳ የሚያድሩ እረኞች ነበሩ። የጌታ መልአክም ወደ እነርሱ ቀረበ... ለሕዝቡ ሁሉ የሚሆን ታላቅ ደስታ የምስራች እነግራችኋለሁና” (ሉቃስ 2:8-10)። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔር ለእረኞች ትልቅ ቦታ ልብ እንበል። ሙሴ ከሚቃጠል ቁጥቁጦ ውስጥ እግዚአብሔር ሲጠራው በጎቹን ይጠብቅ ነበር (ዘጸአት 3:1-2)፤ ዳዊት ለንግሥና የተቀባው መንጋዎቹን ካሰማራበት መስክ ተጠርቶ ነበር። (1 ሳሙኤል 16:11-13)፤ ዳዊት እግዚአብሔርን እረኛዬ ብሎ ይጠራዋል (መዝሙር 23:1)፤ ሕዝቅኤልም በትንቢቱ ይህንኑ ይደግመዋል (ሕዝቅኤል 34:11-12)። የታላቁ እረኛ (ዮሐንስ 10:11) የመወለድ ታላቅ የምስራች በመጀመሪያ ለእረኞች መነገሩ ታሪኩን ድንቅ ያደርገዋል።

ይህ ክስተት የሚያስገርም መንፈሳዊ ቅኔ ያደርገዋል። በብሉይ ኪዳን አንድ ሰው ኃጢአት ሲሠራ ስለ በደሉ ማስተሰሪያ ይሆን ዘንድ ነውር የሌለበትን ጠቦት ወደ ካህኑ ያመጣ ነበር (ዘሌዋውያን 4:32-35)። ያ ጠቦት ከየት ነው የሚመጣው? ከበረት/ግርግም ወይም በእረኞች ከሚጠበቅበት መንጋው መሃል ነበር። በመጨረሻም የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ (ዮሐንስ 1:29) እረኛም መሥዋዕትም ሊሆን በበረት/ግርግም በተወለደ! ያ ደረጃው ዝቅ ያለ በረት/ግርግም በሃጢአት የቆሸሸውን የሰው ልጆች በደሙ በማጠብ ለመጣው አንድያ የእግዚአብሔር ልጅ የተወለደበት ስፍራ ሆነ።

ይህ በቤተልሔም የተፈጸመ ታሪክ መለኮታዊ መመዘኛ (Standard) ነው። የእግዚአብሔር መንገድ እንደ እኛ አይደለም (ኢሳይያስ 55:8-9)። ክብሩ የሚገለጠው በኃይል ሳይሆን በትሕትና እና ራስን በመስጠት ነው። ኢርሱ አምላክ ሆኖ ሳለ በሃጢአት ቆሸሸን ድካም ውስጥ ብንገኝ እንኳን እንደማይጸየፈን በዚህ በተናቀ እና የመጨረሻ ምርጫ በሆነ ቦታ በመወለድ አሳይቶናል። ከሁሉም በላይ ግን ይህን ሁሉ ያደረገው ያለሃጢአቱ ስለ እኛ መከራ ተቀብሎ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ በደሙ ነጻ ሊያወጣን መሆኑ ነው። ምን ዓይነት ፍቅር ነው?!

ከፍ ያለ ምስጋና ለሐይማኖት አዲሱ

ፀጋና ሠላም ያብዛኛሁ!
ሣኬላዊ ዳ.

